

ikke kan blive opdraget i de enkelte Familiehjem. Jeg vil haabe, at det højtærede Finansudvalg vil skænke dette Spørgsmaal velvillig Overvejelse. Jeg haaber, det skal betyde mere end blot Misfornøjelse, naar den ærede Ordfører i Dag sagde, at Beløbet til Børnehjem var for ringe. Jeg haaber, at Finansudvalget allerede i denne Samling vil forhøje Beløbet betydeligt, thi det, vi yde til vore Børnehjem og Opdragelsesinstitutioner, er et forholdsvis ringe Beløb. Kommer der Krav et eller andet Sted fra om Tilskud til en Kirke, saa betyder det ikke saa meget. Man faar da omtrent, hvad man forlanger. Jeg ser paa indeværende Finanslovsforslag, at der til 12—14 ny Kirker skal ydes et Tilskud af 16—18,000 Kr. Vi have mangfoldige Kirker, og det er et Spørgsmaal, om der egentlig er Kirketrang. Derimod er der Trang til Børnehjem, til Asyl, til Vuggestuer, til Dagarbejdsskoler. Til Kirkerne har man Tusinder at byde. Til Børnehjem og Opdragelsesanstalter har man kun smaa og meget lidet betydende Midler, og der skal en haardhændet Kritik til, inden det lykkes at faa Regeringen til at indse, hvad der er dens Pligt og Skyldighed.

Jeg peger i saa Henseende paa det Forslag paa Finanslovsforslaget; som gaar ud paa at yde 32,000 Kr. til Opførelse af ny Bygninger paa „Godhavn“. Det er den første Rate af en 2—3 aarig Bevilgning, idet Regeringen foreslaar at yde i alt 60,000 Kr. Det er den skarpe og berettigede Kritik, der blev ført mod „Godhavn“s Styrelse, som har aftvunget Regeringen dette Forslag. Denne Kritik medførte øjeblikkelig, at der blev oprettet en Bestyrelse for Hjemmet, og da den kom ud for at se paa „Godhavn“, sagde vi: „Og det byder man Børn“. Og man forlangte for at blive i Bestyrelsen, at Regeringen skulde bevilge 80,000 Kr. til ny Bygninger. Der ser man, hvad Kritik nytter, der ser man, hvad vor Kritik i Pressen, paa Møder og her i Salen har nyttet. Hvis den Kritik ikke var fremkommen, vilde „Godhavn“ rimeligvis den Dag i Dag have været den samme daarligere, den samme elendige Anstalt for fattige Børn, som den var den Gang. Nu er man skreden til at reformere paa dette Omraade; men se til de andre Børnehjem og Opdragelsesanstalter, med Hensyn til hvilke Kritikken ikke har været fremme, se, hvorledes de forfalde, og se, hvor ringe Opmærksomhed man i Virkeligheden viser dem. Der maa kræves et omhygge-

ligere Eftersyn af Forholdene trindt omkring paa de allerede bestaaende Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Det er min Overbevisning, at naar saadant et Eftersyn finder Sted, ville, uanset hvem der kommer til at foretage det, Kravene melde sig herinde paa Rigsdagen, og saa vil man i Finansudvalget komme til at beskæftige sig med meget betydelige Bevillinger til en Række af vore allerede bestaaende Institutioner.

Jeg beklager, at jeg af Finanslovsudkastet skal se, at Regeringen sidste Aar har sparet 400 Kr. til vore Børnehjem. Det var egentlig ikke den Vej, vi skulde gaa. Af Anmærkningerne ses det, at de 400 Kr. ere sparede derved, at der er nedlagt et Børnehjemovre paa Bornholm. Det kunde være interessant at faa Oplysning om, hvorledes det forholder sig med dette Børnehjems dødelige Afgang. Det hørte nemlig til de Børnehjem, som vare Genstand for min og mine Meningsfællers Kritik og skarpe Kritik, men indtil da havde man ikke været vidende om de Brøst, der vare til Stede, og saa vidt jeg ved, har det ærede Medlem fra Kallerup (Jensen-Knudstrup) afgivet en meget rosende Indberetning til Overværgeraadet angaaende dette Børnehjem, som nu er nedlagt, fordi man maatte indrømme, at vor Kritik havde været berettiget. Børnene halvsultede, levede i Urenlighed og fik en meget snavs Opdragelse. Det var først, da vi Socialdemokrater meldte os med vor Kritik, at man indsaa, at det var galt. Saa længe det stod til den af Staten ansatte tilsynsførende, det ærede Medlem fra Kallerup, var det godt. Havde det staaet til ham, vilde dette daarlige Hjem rimeligvis være blevet ved at være. Forholdene paa en Række af vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter ere ikke i de sidste Aar blevne stort anderledes; end de vare; den Kritik, jeg ved tidligere Lejligheder har fremsat, kan jeg med omtrent de samme Ord fremsætte nu, der er ikke sket nogen Reform, og jeg spørger den højtærede Justitsminister, om han ikke agter her i Tinget at fremkomme med Forslag om en gennemgribende Reform af Loven om Værgeraadene, en gennemgribende Reform af alle de Forhold, som høre ind under Loven. Jeg skulde mene, at det vilde betyde meget til en lykkelig Løsning af det store Spørgsmaal, jeg her taler om, at Værgeraadene fik en anden Sammensætning end den, de have nu. Det er Overklassen, som sætter sit Præg paa de nuværende Værgeraad, og i mangfoldige